

[Poulsgaard]

på det dér ung og ældre? Det var derfor, jeg sagde, at vi fremover skulle til at søge m/k og u/æ.

Det har ingenting med hån mod ægteskabet at gøre, hr. Melchior, men det var faktisk bare en konstatering af, at hvis man ville søge en partner, men ikke må skrive, hvilken aldersklasse der ønskes, så kunne man lige så godt skrive fra 0 til 100 år. Der ligger overhovedet ingen nedvurdering af ægteskabet i det. Det tror jeg også hr. Melchior er så fornuftig at han kan indse.

Men det, der ryster mig i denne debat, er ikke, at et forslag, fremskridtspartiet har fremsat, ikke bliver vedtaget, for det gælder jo alt det fornuftige, der kommer fra os, at det bare skal fejles af bordet, nej, det, der ryster mig, er hr. Palle Simonsen: »I folkets sale skal folkets stemme tale«, og har vi vedtaget noget, kan vi ikke ændre det. Murene herinde er tykke, uhyre tykke, det ved vi godt, men når vi bevæger os ude omkring i landet og hører, hvordan folk gør tykt grin med det dér og griner ad os derinde, skal vi så være upåvirkelige af det? Det er ellers en god demokratisk regel, at man skal høre på folkets røst, altså denne gang arbejdsgivernes, og derfor synes jeg, det er en hån mod vælgerne. Men det er også et angreb på grundloven. Jeg var før inde på, at disse m/k ligefrem var ved at være et grundlovsbrud, men nu skal der ske et større angreb på grundloven, nu skal oppositionen knækkes, man skal ikke have lov til at fremsætte forslag, som er forstælige, men det har hr. Glistrup så udmærket været inde på.

Så kunne jeg have lyst til at sige til hr. Steen Folke . . .

Formanden:

Hr. Steen Folke er ikke i salen og har ikke taget del i debatten. Det var hr. Kurt Hansen, der havde ordet.

Poulsgaard (FP):

Hr. Kurt Hansen, undskyld, hr. formand. Der er jo ellers ikke så mange af dem, gud ske lov.

Der ligger overhovedet ingen foragt for kvinden i vort forslag, men det er da rigtigt, at dette med, at kvindekamp er klassekamp og alt det dér, er noget pladder. Hvad er det for nogen kvinder, der er ude i klassekamp?

Er det kvinden dernede på gulvet, der har nok at gøre, når hun kommer hjem? Nej, det er dem, der sidder i radioen og andre steder med de gode og fine stillinger, der keder sig og derfor laver nogle diskussionsklubber og sådan noget, som de kalder kvindebevægelser, kongresser, og hvad ved jeg – og desværre giver vi også tilskud til sådan noget. Men hvis der er nogen, der har respekt for kvinden, tror jeg, det er Poulsgaard, det er jo kvinden, der administrerer dette samfund . . .

Formanden:

Hr. Poulsgaard!

Poulsgaard (FP):

Skal jeg sige »hr.« til mig selv? Ja vel, hr. formand.

Hvis der er nogen, der har administreret fornuftigt i dette land, er det kvinderne. Hvis alle disse »m/er« herinde i folketinget kunne administrere lige så fornuftigt, som kvinden har administreret husholdningen, havde det ikke set så dårligt ud i Danmark.

Formanden:

Hvis man mener at måtte tiltale sig selv med navn, må man holde sig til forretningsordenens tiltaleregler; ellers kan man nøjes med at sige, at det er sig selv, man taler om.

Palle Simonsen (KF):

Hr. Glistrup engagerede sig stærkt i, hvilke muligheder hr. Glistrup havde inden for ytringsfrihedens rammer, og det er jo en spændende diskussion, som vi imidlertid ikke kan færdiggøre her. Jeg vil bare sige én eneste ting, og det er, at dette folketing heldigvis har fastsat nogle ret klare regler for, hvad vi kan tillade os at sige til hinanden for at bevare en vis portion værdighed i de almindelige debatter. Det har folketinget ganske klart gjort, og derfor er der heller ikke noget overraskende i, at det her i dag bliver understreget, at der af hensyn til folketingets værdighed er grænser for, hvor langt man kan gå, når der er tale om formulering af et lovforslag.

Vi har nu, i al den tid fremskridtspartiet har eksisteret, måttet acceptere bemærkninger, som var på et meget lavt niveau. Det, der er det nye i dag, er, at de uheldige bemærkninger har sneget sig ind i lovforslagets